

[Poul Schiüter.]

uforholdsmæssig meget mere kostbar end den gamle, fordi automatiseringsgraden er stigende. Jeg tror også, det er rigtigt, som regeringen bebuder, at se på, om vi skulle have bedre afskrivningsregler for forskningsudgifter og forureningsbekæmpelse.

Så har jeg også set, at regeringen siger, at man vil stramme reglerne for afskrivning på vareindkøb på bindende kontrakt. Jeg er på forhånd ikke sikker på, at det er klogt. I alt fald betyder en sådan lovgivning en stramning af likviditeten i en række erhverv, og det er vel ikke lige netop det, der er brug for, men dette må vi selvfølgelig arbejde sagligt med i udvalget, når lovforslaget kommer.

Et alvorligt problem for os er, at vi sidste år havde faldende investeringer. Der er flere grunde, først og fremmest vel importafgiften og usikkerheden omkring vor endelige markedsløsning. Nu må vi sikre — og her har folketinget et hovedansvar — at vi får stigende investeringer, for deraf afhænger fremtiden for os alle. Vi skal alle leve af den produktion, som vi kan skabe i vore virksomheder. Vi har ikke andre steder at hente vor velstand fra.

Der var i åbningsstalen, både den mundtlige og den skriftlige, bebudelse af mange reformforslag. Vi vil gerne arbejde med på disse reformer, og vi håber, der bliver tale om bred og åben forhandling. Det gælder bl. a. på miljøområdet, hvor helt nye arbejdsopgaver ligger og venter på en løsning. Det gælder langt mere end forurening.

Så vil jeg gerne nævne et spørgsmål, som vi er meget optaget af, og det er problemerne omkring skolen. Her forstår jeg at regeringen kommer med et udspil. Vi har den grundopfattelse, at vi skal have stadig udvikling i det danske skolebillede, men vi tror til gengæld, det er vigtigt, at vi ikke tager udviklingen med for store ryk ad gangen. Vi siger ikke, der skal være ro omkring den danske skole, men der skal helst være tryk. Vi håber, at regeringen vil bestræbe sig for bred tilslutning til en nyordning her i folketinget, og vi vil i alt fald lægge vægt på, at vi får en skolelovgivning, som kan vinde tillid både i forældre- og i lærerkredse. Vi har to hovedønsker. Det første er, at vi, når vi skal se på ny styrelseslov, skaffer mere forældreindflydelse om-

kring den enkelte skole, forældrene er knyttet til, og det andet er, at vi fastholder en eller anden form for objektive prøver i skoleforløbet. Det gamle eksamensbegreb kan vi godt snakke om, men lad os dog se i øjnene, at eksamen i dag ikke er, hvad det var for 10 eller 20 år siden. Der sker en vældig bevægelse. Men afskaffede vi enhver form for objektive prøver, tror vi, det ville skabe en utryghed omkring den danske skole, som hverken forældre, lærere eller, hvad vigtigere er, eleverne er tjent med. Vi må naturligvis også kende de økonomiske konsekvenser af den lovgivning, som foreslås, inden vi træffer beslutningen om at føre den ud i livet, og her synes jeg nok at regeringen foreløbig har efterladt et stort tomrum.

I åbningsstalen berøres spørgsmålet om økonomisk demokrati. Det er også en sag, vi gerne vil arbejde med på at løse. Vi ser det som to spørgsmål. For det første problemet om at få skabt medindflydelse, og det er nok især en sag om at gøre det omkring hver enkelt ansats daglige arbejdssituation. Det er det, der betyder noget, nærdemokrati på arbejdspladsen omkring ens egne forhold. Det andet er spørgsmålet om en udbredelse af ejerskabet. Vi kommer sikkert til i de nærmeste år at opleve en stadig større koncentration i storvirksomheder under koncerndannelse. Det kan være svært at undgå, men det er for os vigtigt, at vi ikke får den samme koncentration i ejerskabet. Økonomisk kunne det måske nok fungere, men det ville menneskeligt være utilfredsstillende. Vi ønsker disse problemer løst på grundlag af den private ejendomsret. Vi er ikke tilhængere af de store kollektive fonde. Jeg håber, at regeringen vil lade være at låse sig fast på nogen af de skitser, som hidtil har været inde i debatten, men at den vil tage en åben forhandling med os andre i det omfang, regeringen mener at disse spørgsmål skal løses gennem lovgivning.

Til sidst vil jeg gerne sige nogle få bemærkninger om udenrigspolitikken. Gang på gang føler vi i min gruppe, at det er på sin plads at fremhæve, at når Danmark drøfter sin udenrigspolitik, så må spørgsmålet om vor egen sikkerhed være hovedsætningen. Derfor glæder vi os også over, at regeringen under sin nye chef bekræfter NATO-medlemskabet og erkender, at der ikke i den nuværende situation er et reali-